

[Statsministeren]

for deres udenlandske konkurrenter og giver dem mulighed for at investere i udvidelser og ny produktion.

Det forudsætter for det andet, at vi løser en række mobilitets- og uddannelsesproblemer, så vi undgår, at der opstår alvorlige flaskehalsproblemer.

For det tredje forudsætter det, at vi opnår en bedre balance mellem den private og den offentlige sektor.

For det fjerde forudsætter det en mærkbar forøgelse af opsparingen i vort samfund. Det bør efter regeringens opfattelse ske gennem en forøgelse af den private opsparing.

Forbedringen af vore arbejdspladsers evne til at konkurrere og investere må efter regeringens opfattelse ske gennem en indsats over et meget bredt felt.

Vi må sørge for, at den danske rente bliver bragt i endnu bedre overensstemmelse med renteniveauet hos vore konkurrenter. Derfor skal vi fortsat sikre, at den faste kronkurspolitik er troværdig, og vi skal undgå, at der igen opstår underskud på de offentlige finanser.

Da renten skal bringes yderligere ned, skal vi fortsat modvirke forøgelse af det lånefinansierede forbrug. Vi har opnået et godt resultat gennem skattereformen og kartoffelkuren. Det er vigtigt at fastholde tendensen til mindre gældsstiftelse og øget privat opsparing.

Dernæst må erhvervsbeskatningen i Danmark bringes i bedre overensstemmelse med erhvervsbeskatningen i andre lande. Det forudsætter først og fremmest en sænkning af skatteprocenten og af skattetrykket.

I de lande, vi konkurrerer med, har man i de senere år gennemført væsentlige sænkninger med det resultat, at Danmark nu indtager en klar topplacering. Det er en væsentlig hæmsko for vore konkurrenceerhverv. De problemer, vi slås med, taler i stedet for, at vi skal ligge i underkanten.

Endelig spiller det en helt afgørende rolle, at udviklingen i lønindkomsterne i de kommende år kommer til at ligge klart under udviklingen hos vore konkurrenter. I den henseende hviler der et stort, selvstændigt ansvar på arbejdsmarkedets parter. Det var glædeligt at se, at de ved de seneste overenskomstforhandlinger viste en betydelig grad af ansvarlighed. Det er af afgørende betydning, at denne ansvarlighed fastholdes også ved overenskomstforhandlingerne

i de kommende år, hvor spillerummet for lønforhøjelser vil være meget snævert.

Det er regeringens opfattelse, at vi skal tilrettelægge tingene sådan, at vi gør det lettere for parterne at vise denne ansvarlighed og gør det tydeligere for dem, at det også er til deres egen fordel.

Vi har den opfattelse, at det vil være lettere for lønmodtagerne at nøjes med meget beskedne lønforhøjelser, hvis de til gengæld får lov til selv at beholde en større del af pengene. Derfor tillægger regeringen det afgørende betydning, at der sker en lettelse i beskatningen af den sidst indtjente krone.

Vi må også bringe personbeskatningen i Danmark i bedre overensstemmelse med personbeskatningen i de lande, vi skal konkurrere med. De har i stor udstrækning sænket deres marginalsatter i de senere år. Det vil betyde, at provenuet af indkomstsatten vil blive formindsket. Da det ikke vil være forsvarligt at lempe finanspolitikken, må vi så skaffe andre indtægter, og så må vi føre en offentlig udgiftspolitik, som gør skattelettelse forsvarlig.

Når vi lægger så stor vægt på overenskomster med meget små lønstigninger, er det, fordi det baner vejen for en højere beskæftigelse og dermed lavere arbejdsløshed.

Den alt for høje arbejdsløshed, vi nu har haft i Danmark jo faktisk i de sidste 15 år, må ses i lyset af strukturproblemerne på arbejdsmarkedet. Dette så vi tydeligt under opsvinget i 1985 og 1986, hvor der jo selv med over 220.000 ledige blev konstateret betydelige flaskehalsproblemer og deraf følgende lønpres. Vi må være meget på vagt, så vi ikke kommer i samme situation på ny. Vi får kun fuld beskæftigelse igen, hvis vi får løst strukturproblemerne på arbejdsmarkedet. Derfor er det nødvendigt at sanere dagpengesystemet og gennemføre en storstilet uddannelsesindsats. De igangværende forhandlinger med arbejdsmarkedets parter har bl.a. til formål at bidrage til en løsning af disse problemer.

På dagpengeområdet må der skabes et nyt system, hvor arbejdsmarkedets parter direkte kommer til at bære det økonomiske hovedansvar for en stigning i arbejdsløsheden og får den økonomiske fordel ved et fald i ledigheden. I starten vil en sådan finansieringsreform betyde, at såvel arbejdsgivere som lønmodtagere skal betale større bidrag, men det modsvares af,